

Wat als de stad van mij is?

Waarom zou ik nog naar de binnenstad gaan

Als ik elk kledingitem dat ik kan bedenken al in mijn kast heb liggen

De boodschappen zijn gedaan en er thuis eten is

Als ik doordeweeks al zoveel mensen zie

Dat er geen plek meer over is voor iedereen die ik

Op straat, in cafés, kledingwinkels, de HEMA, Macdonalds en Dille Kamille

Wachtend voor de Vrouwenpoortsbrug, wandelend in de prinsentuin

En zittend in restaurants tegenkom

Waarom zou ik nog naar de binnenstad gaan

Als daar het enige wat ik kan doen

Verliezen is

Het verliezen van energie, geld en mensen

Ik raak daar constant mensen kwijt

Dan lopen we eerst samen over de Nieuwestad

Gaan we een aantal winkels in

En niet veel later zijn ze in de pashokjes verdwenen

Verstopt in een trui die oversized is

Of gaan ze naar de toilet als we ergens wat drinken

En blijven ze ontzettend lang weg

Als het wel lukt om met z'n tweeën een gesprek te voeren

Ondanks iedereen die langsloopt, naar je kijkt, met je meeluistert en iets van je vind

Juist dan kom je kennissen tegen

Dan heb je wat small talk die net te lang duurt

“Oh hey, wat grappig dat we elkaar hier tegenkomen”

“Ja hè, ja heel grappig”

“hahahah”

Leeuwarden is niet zo groot, je komt altijd mensen tegen die je kent

“Wat doen jullie hier vandaag?”

“Oh ja nou ja gewoon”

Het antwoord komt eigenlijk altijd neer op Spullen Kopen

Dus je had het ook niet kunnen vragen

Toch reageer je met

“Oh wat leuk joh!”

En je wilt zo graag naar huis

De deur dichtdoen, zodat je geen kennissen meer zal tegenkomen

Dus je probeert beleefd, maar wel gezellig én met een leuk grapje aan het einde de small talk af te ronden

En daarna

Is het net alsof je, terwijl je weer naast elkaar over de Nieuwestad loopt

Deze plek verlaat

Met iemand anders

En je bent zelf ook heel anders

Je mist een rechterarm

Die is nog bij de Dille Kamille

Je verbrande tong denkt aan de gemberthee van 14.00 uur

Je neus hangt nog rond bij de Rituals

Je haar haakt aan de cosmeticaproducten van de HEMA

Je wimpers willen niet weg bij de Douglas

Je mond moet meer van die Macdonalds burgers hebben

Je rug is verdwaalt geraakt in die rare winkel So Low

Eén van je tenen treuzelt, vraagt zich af hoe het zou zijn om die groene sokken van de America Today te dragen

En je kan het je ook alleen maar afvragen, want je mag geen sokken aan proberen in kledingwinkels

Je bent gewoon zo benieuwd naar hoe het leven zou zijn als je die groene sokken van de America Today op dit moment zou kunnen dragen

Misschien dat je de stad toch maar niet moet verlaten

Misschien moet je toch nog even langs alle winkels waar je brein aan is blijven plakken

Misschien kan er nog wel een burger bij, en een gember thee, en misschien is er ruimte over in mijn kledingkast, en kan ik meerdere sokken over elkaar heen aandoen en zoveel ringen dragen dat ik bijna niet meer kan functioneren, maar het me nog net lukt om mijn beurs te pakken

En te betalen

Want het is niet gratis

Kan ik niet gewoon de stad kopen?

Dat de stad van mij is

En wanneer ik mensen uitnodig

Zij daar ook even kunnen zijn

Misschien lopen we dan samen over de Nieuwestad

Gaan we de kledingwinkels in

En speel ik de medewerker en kassière

(aangezien ik de indeling van de winkels bij die tijd beter ken)

Zij zijn de klanten

Slenteren wat tussen de kledingrekken

Kiezen, na tien minuten rondlopen, een item uit

Maken overdreven gezichten

Van "Oh wauw, dit is mooi!"

Het passen slaan we over, dat vinden we te lang duren

Zij lopen naar de kassa en gaan in een rijtje staan

Ik vraag dan bij elk van mijn vrienden

"Zat er wat leuks bij?"

Zij zijn natuurlijk verschrikkelijk enthousiast over het gevonden kledingstuk

Wat zij ook wel beschrijven als 'een match made in heaven'

Ik knik en leef enorm mee met de verhalen die ze ophangen

En dan 'kopen' ze het

Waarna we ontzettend moeten lachen

De rest van de dag hebben we het nog over het weer bij de kapper

Ben ik een opdringerige verkoper in een schoenenzaak

Zeg ik dat ik "achter wel even kan kijken voor de juiste maat"

Vervolgens haal ik steeds de verkeerde, zodat we na twintig minuten een huisje kunnen bouwen van alle schoendozen die ik heb opgehaald

We eten broodjes die ik van te voren heb klaargemaakt, maar we doen alsof we bediend worden door de knappe medewerkers van het alternatieve cafétje waar we zitten

Hier maken we overigens slim gebruik van

Want op het moment dat een gesprek vastloopt

Wenken we de bediening om naar ons tafeltje toe te komen

Elke keer als een knappe medewerker onze kant opkomt, gaan we heel keurig op onze stoelen zitten en beginnen we een compleet ander gesprek om zo volwassen en interessant mogelijk over te komen

Soms geeft iemand zelfs een knipoog aan de bediening

Als de knipoog te onbeantwoord voelt

Staat iemand vlug op om hem te ontvangen en er ook eentje terug te geven

Zo zijn wij wel

Of

Zo zouden we wel zijn als de stad van mij was

Als we er konden lopen, praten, lachen, bouwen, eten, flirten

Slapen op de banken van de restaurants, wanneer we niet meer wakker kunnen blijven

Zo zouden we wel zijn als we daar niets konden kopen

Want

Waarom zou ik naar de binnenstad gaan als het niet een huis met kamers en deuren voor me was?

Verhaal van Fardau Nijboer, Leeuwarden